

החיים המשוגעים של ענקי הג'ז

מאושפז כמה חודשים בחוץ-לארץ? הוא ידוע כאחד שלא מו-ציא מילה מהפה. אז כשגורא גו-דיק פנה אליו, כולו זורח, בגלל ההצלחה, ושאל: „אתה מרו-צה?" הוא הופתע לקבל תשו-בה: „לא! כי אני רוצה את ה-פסנתר לחדר ההלבשה שלי!"

אני חושבת שענקי הג'ז שביק-רו בארץ, זקוקים באופן דחוף לאישפוז. חלק מהם היה כבר טרללה לפני שהוא בא לארץ. את החלק שהיה עוד איכשהו בסדר, גמרו לשגע פה בארץ.

המתופף ארט בלקי, למשל, פגש באחת ההופעות מאחרי ה-קלעים את ידידתו לילי נובל, ש-שאלה אותו: „אתה רוצה מנה?" והוא רצה. אחרי המנה הוא החל מדבר פתאום על נעליים. „הנעליים המחורבנות שלי! אני הולך למצוא את לילי שגנבה מ-מני את החבילה עם הנעליים!" אף אחד מהמקורבים אליו לא הבין על איזה נעליים הוא מדבר.

או זה שהמחצצר דיזי גילספי פרץ בבכי בנמל התעופה לוד, ואמר שהוא לא עוזב את הארץ, אלא רק אם יתנו לו כיפה. פת-אום הוא נהיה דתי.

ומה דעתכם על ענק הפסנתר מולנק תלוניוס, שכבר היה

החיים הסוערים של בתיה בנדיקט

לביקורת בטלוויזיה על ההצגה. „עכשיו אנחנו נחים, ומחכים לבכורה של חיים טופול בניירורק."

סקאטי, בתיה ואלכסנדרה בנדיקט

זוכרים את בתיה בנדיקט, זאת מי-איך להצליח בעסקים? אז השבוע היא שלי-חה אלי מניירורק ארבעה עמודים בכתב-יד צפוף, בהם היא מגלה לעם היושב בציון מה קורה בניירורק בכלל ולה בפרט:

„מצטערת שלא כתבתי זמן רב, אבל הייתי עסוקה. הרחבתי את המשפחה. כך, שנוסף לשוכב סקאטי, בן השלוש וחצי, יש לי גם את אלכסנדרה היפהפיה.

„מלבד זאת החיים הסוערים שלי נמשכים כרגיל: מסיבות, בילויים, אנשים מעניינים, בגדים ונסיעות.

„בשבוע שעבר היתה לי הזדמנות להיות בחברת ישראלים. הזדמנתי לבכורה של יונתן כרמון. ההתרגשות היתה גדולה. ילך או לא ילך? ההצגה עברה בשלום ומחיאית הכפיים היו גדולות. אחרי ההצגה הלכנו כולנו לפגוש את יצחק רבין ולש-תות שמפניה ישראלית. ומי היתה מסמר הערב? נחשתם, אני לבשתי תלבושת משגעת בשחור לבן בצירוף וסט קטיפה שזור אבנים טובות וכובע ערב מקטיפה אם אותן אבנים כמו בווסט.

„התברר שכולם עדיין זוכרים את הפצצה מאיך להצליח בעסקים? אפילו רבין הגי-ניב כל הזמן מבטים לעברי, כשאשתו לא שמה-לב.

„אחרי-כך עברנו כולנו למסיבה פרטית עם טחינה ופלפל אצל ידידה שלי, בחורה ישראלית בשם רחל חץ, כדי לחכות

התוכניות של

גאולה נוני

בין לחיצות הידיים, איחולי הברכה ונשיקות השימחה, פגשתי השבוע את גאולה נוני, כשהיא זורחת כולה ומציי-גה בגאוה את בעלה החדש, הייני לירר, לו נישאה בתחילת השבוע. „את הלידה הראשון שלנו כבעל ואשה

גאולה נוני והייני לירר

נחוג במלון סיראן. למחרת אנחנו נוס-עים לירושלים, שם הייני גר בילדותו שמו-נה שנים. ביום חמישי אנחנו ססים לווינה לחודש שלם עם הילדה שלי. אחרי-כך הייני חוזר עם הילדה לבד, עד דצמבר, אז ניסע שוב לווינה לשבוע חופשה שנותן במתנה המפיק של אמי הגנרליית לכל צוות ההצגה. סיפרה לי גאולה כשהיא מעודדת תוך כדי כך את אורחיה במסיבת החתו-נה שנערכה במסעדת נאש, לשמות ולאכול. „בהזדמנות זאת," ביקשה ממני גאולה שלבשה שימלה ארוכה, כתר על הראש וזר פרחים ביד, „אני מבקשת מכם שתתק-ני אי-דיוק קטן שהופיע בכתבה עלי ב-העולם הזה לפני שבועיים: אבי לא היה שרת בבית-ספר ואנחנו בסך הכל ארבעה אחים ואחיות ומעולם לא היינו במצוקה כספית. אבי שותף בבית-חרושת לנעליים ומצבנו הכספי תמיד היה טוב." ושוב לתוכניות לעתיד: „בפברואר אני עושה טרס בארץ ובאפריל כנראה שאשחק את אמי הגנרליית בברלין ובווינה. בגר-מנית, כמובן. ובכלל, אני סוף-סוף מאושרת באמת."

הנישואים השניים

של הדוגמנית והמיליונר

גייל, שחזרה לאנגליה אחרי הגירושו, מגיעה מדי פעם לביקור בארץ יחד עם בנה. גם שיעה, בן לאחת המשפחות ה-עשירות בארץ, שלמד ציור בצרפת, הוא טיפוס שתקן ומסוגר. אחרי מות אביו החל לנהל את עיסקי הקרקעות המסועפים של המשפחה, פתח את

השבוע נערכו שתי חתונות ברחוב בן-יהודה 77 בתל-אביב: האחת היתה של גאולה נוני שנערכה במסעדת נאש שבאותו בניין (משמאל), והשנייה של הדוגמנית-משוררת הלית קתמור וה-מיליונר, חובב האמנות ישעיהו (שעיה) ריבלין, הגר באותו בניין. החתונה של שעיה והלית נערכה ב-

גייל ושעיה ריבלין

הלית קתמור

גלריה גרודון והפך סוכנם של ציירים מצליחים. השושבינים בחתונה היו אחותו של שעיה, ליאורה ריבלין ובעלה עודד קוטלר. ורק מי שהסתכל היטב, הבחין ב-הריון המתקדם של הכלה.

מסיבה צנועה בחוג המשפחה. אלה הם נישואיהם בשנית של שני בני הזוג. הלית, בחורה שתקנית ומסוגרת, היתה נשואה בעבר לכמאי גיאק קתמור, היא ההיפך הגמור מאשתו הראשונה של שעיה, גייל, אנגליה-נצוריה, עליזה ושופעת, ממנה יש לו בן, בן שמונה.

סבא רוצה להתגרש

הוא כבר לא ילד. בגיל 48 הוא סבא נלכד ונכדה, אדם מבוסס ומכובד, המכה בתפקיד בכיר באחת מחברות הבנייה ה-גדולות בארץ. אבל למרות גילו ומעמדו יש לו הובי האופייני דווקא לנערי שעשו-עים — הוא אוהב לטוס.

הסבא הצעיר הוא ממש משוגע לטיס. כל שבת וכל שעה פנוייה הוא מוצל כדי לרוץ למטוס הפרטי ולהתעופף קצת ב-שמייס.

הוא סט ככה כבר שמונה שנים, אך רק לאחרונה הסתבר למשפחתו שהוא ריחף קצת גבוה מדי. בניסעתו האחרונה לחו-ל, טיפלן הסבא לפתע לאשתו, שנשארה ב-ארץ. הוא הדהים אותה בהצהרה מפוצצת: הוא רוצה להתגרש. תחילה חשבה האשה שזו בדיחה או מתיחה. אבל סבא דיבר ברצינות. הוא עומד על כך שהוא רוצה להתגרש.

המשפחה הנדהמת המתינה שהוא יחזור לארץ, בתקווה שיתפכח. סבא חזר, אבל לא הביתה. הוא שכר לו חדר במלון איות והודיע שיקרה מה שיקרה, הביתה הוא לא חוזר.

משלחות של ידידים וקרובי משפחה עלו אליו לרגל. ביניהם היה גם חותנו, איי-שיות ציבורית מוכרת, שהוא אחד מבעליה של חברת הבנייה בה מועסק הסבא. בפגי-שה עם חתנו הבהיר האיש בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים: „אתה רוצה להת-גרש? בבקשה. אבל תדע לך — החברה היא עסק משפחתי. אם אתה עוזב את אש-תך, אתה עוזב גם את החברה." עכשיו ממתינים כולם לראות אם ההב-רה הזאת תחזיר את סבא לאשתו או לא.